STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
YVESE BOTA
přednesené dne 6. března 2008 [1]

1. Předmětem projednávaných věcí jsou kasační opravné prostředky podané Spolkovou republikou Německo, jakož i společnostmi Glunz AG a OSB Deutschland GmbH [2] proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 1. prosince 2004, Kronofrance v. Komise [3]. Napadeným rozsudkem Soud zrušil rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2001 týkající se podpory, kterou měla Spolková republika Německo v úmyslu poskytnout podniku Glunz [4]. Ve sporném rozhodnutí měla Komise Evropských společenství na základě předběžného přezkumu uvedeného v čl. 88 odst. 3 ES za to, že dotčené opatření představuje podporu slučitelnou se společným trhem a že tedy není namístě vznášet námitky proti jejímu poskytnutí.

2. Tyto kasační opravné prostředky v podstatě vznášejí dva právní problémy.

3. První problém souvisí s rozsahem práv uznaných „zúčastněným stranám“ v rámci postupu kontroly státních podpor. Soudní dvůr je znovu žádán o přezkoumání podmínek přípustnosti použitelných na žalobu na neplatnost směřující proti rozhodnutí Komise přijatému na základě čl. 88 odst. 3 ES.

4. Druhý problém se týká výkladu víceodvětvového rámce pro regionální podpory velkých investičních plánů přijatého Komisí sdělením ze dne 7. dubna 1998 [5], který Soud podal. Tento rámec stanoví způsob výpočtu „maximálně přípustné intenzity“ regionálních investičních podpor. V tomto ohledu stanoví různá kritéria posuzování, včetně faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu. Předmětem projednávaných věcí je způsob, jakým byl tento faktor Komisí vypočítán. Soudnímu dvoru je zejména předložena otázka, zda Soud nepřekročil meze své pravomoci tím, že přezkoumal posouzení provedené Komisi, pokud jde o způsob posuzování tohoto faktoru, a zda se v každém případě nedopustil nesprávného právního posouzení při výkladu pravidel stanovených uvedeným rámcem.

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Dále jen „Glunz“ a „OSB“.

3 — T-27/02, Sb. rozh. s. II-4177, dále jen „napadený rozsudek“.

4 — Úř. věst. C 333, s. 7, dále jen „sporné rozhodnutí“. Znění rozhodnutí zaslaného německým orgánům je k dispozici v závazném znění, totiž v němčině, na stránce http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/n517-00.pdf*

5 — Úř. věst. C 107, s. 7, dále jen „víceodvětvový rámec“.

5. V tomto stanovisku Soudnímu dvoru navrhnu zamítnutí těchto kasačních opravných prostředků.

6. Nejprve se domnívám, že se Soud nedopustil nesprávného právního posouzení v rámci přezkumu přípustnosti žaloby podané Kronofrance SA [6]. V tomto ohledu podotýkám, že Soud správně použil judikaturu, kterou Soudní dvůr stanovil v rozsudcích Cook v. Komise [7], jakož i Matra v. Komise [8], a kterou následně potvrdil v rozsudku ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum [9].

7. Poté ukáži proč podle mého názoru Soud může provádět úplný přezkum posouzení provedeného Komisi, pokud jde o způsob výpočtu maximálně přípustné intenzity podpory.

8. Konečně ukáži důvody, ze kterých se Soud, podle mého názoru, právem domníval, že výpočet faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže musí zohledňovat nejen strukturální kapacity trhu, nýbrž rovněž existenci trhu v propadu.

I – Právní rámec Společenství

9. Nejprve uvedu rozhodné články Smlouvy o ES, a poté poukáži na použitelná ustanovení nařízení (ES) č. 659/1999 [10], jakož i obecné pokyny stanovené ve víceodvětvovém rámci.

A – *Smlouva o ES*

10. Podle článku 87 ES podpory poskytované v jakékoli formě členským státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž podléhají zásadnímu zákazu, který je doprovázen výjimkami uvedenými v čl. 87 odst. 2 a 3 ES.

11. Článek 87 odst. 2 ES vypočítává podpory bez dalšího slučitelné se společným trhem. Jedná se o podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků, podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi, jakož i podpory poskytované

6 — Dále jen „Kronofrance“.

7 — Rozsudek ze dne 19. května 1993 (C-198/91, Recueil, s. I-2487).

8 — Rozsudek ze dne 15. června 1993 (C-225/91, Recueil, s. I-3203).

9 — C-78/03 P, Sb. rozh. s. I-10737.

10 — Nařízení Rady ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

určitým oblastem Spolkové republiky Německo k vyrovnání hospodářských znevýhodnění způsobených územním rozdělením tohoto členského státu.

12. Co se týče článku 87 odst. 3 ES, ten uvádí podpory, které mohou být prohlášeny za slučitelné se společným trhem. Mezi nimi jsou uvedeny podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s vysokou nezaměstnaností.

13. Pro zajištění provedení těchto ustanovení Smlouva a konkrétně její článek 88 ES zavedla postup kontroly, jakož i předchozího povolení státních podpor, přičemž hlavní úloha zde byla svěřena Komisi.

14. Článek 88 odst. 2 ES dává Komisi za úkol posuzovat slučitelnost podpor s článkem 87 ES. Podle prvního pododstavce tohoto ustanovení, „[z]jistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná se společným trhem podle článku 87, nebo že je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví“.

15. Co se týče čl. 88 odst. 3 ES, tento členským státům ukládá, aby Komisi informovaly o svých záměrech poskytnout nebo upravit podpory, a zakazuje jim provést takové záměry, dokud Komise nepřijme rozhodnutí podle čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES.

16. Postup přezkumu stanovený v článku 88 ES se tak, jak uvedu v rámci své analýzy, skládá ze dvou fází, předběžného přezkoumání zamýšleného opatření a případně, jestliže Komise pochybuje o jeho slučitelnosti se společným trhem, důkladnějšího přezkoumání, které jí má umožnit, aby získala úplné informace o veškerých skutečnostech daného případu [11]. Za tímto účelem musí Komise podle čl. 88 odst. 2 ES zúčastněné strany vyzvat k podání připomínek.

17. Konečně článek 89 ES zmocňuje Radu Evropské unie přijímat prováděcí nařízení k článkům 87 ES a 88 ES. Na základě tohoto zmocnění Rada přijala nařízení č. 659/1999.

11 — Viz zejména rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, body 36 a 38).

B – *Nařízení č. 659/1999*

18. Nařízení č. 659/1999 kodifikovalo praxi Komise na základě pravomocí, které jí byly svěřeny článkem 88 ES. Stanoví přesná pravidla, která byla formulována v souladu s judikaturou Soudního dvora [12].

19. Článek 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 tak v takřka totožném znění převzal definici, kterou Soudní dvůr stanovil pro pojem „zúčastněné strany“, což je pojem, který je, jak připomínám, jádrem projednávaných věcí. V rozsudku ze dne 14. listopadu 1984, Intermills v. Komise [13], měl Soud za to, že zúčastněnými stranami jsou osoby, podniky nebo sdružení, jejichž zájmy mohou být udělením podpory případně ovlivněny, tedy zejména konkurenční podniky a profesní sdružení [14]. Článek 1 písm. h) tohoto nařízení pojem „zúčastněné strany“ definuje tak, že je to „kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení“.

20. Co se týče článku 4 uvedeného nařízení, ten se týká předběžného přezkoumání, které musí Komise provést, jestliže jí členský stát oznámí záměr poskytnout nebo upravit podporu.

21. Podle tohoto ustanovení může Komise přijmout tři druhy rozhodnutí. Může rozhodnout, že oznámené opatření není podporou. Rovněž může konstatovat, že nejsou žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem a rozhodnout, že proti poskytnutí dotčené podpory nevznese námitky. Konečně může rozhodnout o zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES, jestliže existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného záměru podpory se společným trhem.

C – *Víceodvětvový rámec*

22. V rámci svého posouzení slučitelnosti regionálních podpor je Komise kromě kladných účinků na rozvoj regionu povinna vzít v úvahu dopady, které tyto podpory mohou

12 — Druhý bod odůvodnění nařízení.

13 — 323/82, Recueil, s. 3809.

14 — Bod 16. Tato definice byla Soudním dvorem zopakována zejména ve výše uvedených rozsudcích Cook v. Komise (bod 24), Matra v. Komise (bod 18), a Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 36).

způsobit v hospodářské situaci některých sektorů [15].

23. Za tímto účelem Komise přijala víceodvětvový rámec. Tento rámec představuje obecné pokyny, které Komisi umožňují individuálně vypočítat maximálně přípustnou intenzitu regionálních investičních podpor [16].

24. Maximálně přípustná intenzita podpory se vypočítává podle metodologie uvedené v bodě 3 uvedeného rámce. Tento výpočet nejprve vyžaduje určení „regionálního stropu“ podpory (faktor R), který odpovídá maximálně přípustné intenzitě podpory, kterou velký podnik může obdržet v dotyčném regionu vzhledem k režimu autorizované regionální podpory platnému ke dni oznámení. Pokud se jedná o individuální podporu, použije se strop podpory stanovený pro posuzovanou oblast. Dále tento výpočet vyžaduje určení třech příslušných opravných koeficientů, zaprvé stavu hospodářské soutěže v posuzovaném sektoru (faktor T), zadruhé poměru kapitál/práce (faktor I) a zatřetí dopadu příslušné podpory na hospodářství dotyčného regionu (faktor M). Maximální intenzita povolené podpory se tak vypočítává použitím těchto tří opravných koeficientů na regionální strop podpory (faktor R).

25. Podle bodů 3.2 a 3.3 víceodvětvového rámce má faktor týkající se stavu hospodářské soutěže za cíl určit, zda oznámený záměr bude uskutečněn v sektoru nebo subsektoru, který trpí nadměrnou strukturální kapacitou. Pro určení existence, nebo neexistence takové nadměrné kapacity Komise na úrovni Evropského společenství porovná rozdíl mezi průměrnou mírou využití výrobních kapacit zpracovatelského průmyslu jako celku a mírou využití kapacit v dotčeném (sub)sektoru. Komise vychází z pěti posledních roků, za které jsou údaje k dispozici [17].

26. Bod 3.4 víceodvětvového rámce pak zní následovně:

„Pokud nejsou údaje týkající se využití kapacit dostatečné, Komise přezkoumá, zda jsou posuzované investice uskutečněny na trhu v propadu. Za tímto účelem srovnává vývoj zjevné spotřeby dotčeného výrobku

15 — Viz zejména bod 6 prvního usnesení, ze dne 20. října 1971, zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o obecných režimech regionálních podpor (Úř. věst. C 111, s. 1), body 10 až 12 sdělení Komise o režimech regionálních podpor (Úř. věst. 1979, C 31, s. 9), jakož i bod I, 6 druhá a třetí odrážka sdělení Komise o způsobu použití čl. [87 odst. 3 písm. a) a c) ES] na regionální podpory (Úř. věst. 1988, C 212, s. 2). (*neoficiální překlad*)

16 — Bod 1.4 víceodvětvového rámce. Záměry podléhající povinnosti oznámení jsou vymezeny v bodě 2.1 tohoto rámce.

17 — Podle bodu 7.7 víceodvětvového rámce má Komise za to, že nadměrná strukturální kapacita existuje, jestliže je míra využití kapacit dotčeného (sub)sektoru v průměru po dobu posledních pěti let o více než dva procentní body nižší než míra využití kapacit zpracovatelského sektoru jako celku. Nadměrná strukturální kapacita je kvalifikovaná jako závažná, jestliže činí rozdíl v porovnání s průměrem zpracovatelského sektoru více než pět procentních bodů.

nebo výrobků […] s mírou růstu zpracovatelského průmyslu jako celku na úrovni [Evropského hospodářského prostoru (dále jen ‚EHP')] [18]". *(neoficiální překlad)*

27. Konečně podle bodu 3.10.1 uvedeného rámce se na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže uplatní čtyři opravné koeficienty. Hodnota těchto koeficientů závisí na následujících hodnotících kritériích:

„i) Záměr způsobující zvýšení kapacity v sektoru, který se vyznačuje závažnou nadměrnou strukturální kapacitou nebo absolutním poklesem poptávky: 0,25.

ii) Záměr způsobující zvýšení kapacity v sektoru, který se vyznačuje nadměrnou strukturální kapacitou nebo trhem v propadu, a který může posílit vysoký podíl na trhu: 0,50.

iii) Záměr způsobující zvýšení kapacity v sektoru, který se vyznačuje nadměrnou strukturální kapacitou nebo trhem v propadu: 0,75.

iv) Žádný pravděpodobný negativní účinek z hlediska případů i) až iii): 1,00." *(neoficiální překlad)*

28. Ve smyslu víceodvětvového rámce dotčený trh výrobků pro vyčíslení podílu na trhu obsahuje výrobky zamýšlené v investičním plánu, jakož i, je-li to zapotřebí, výrobky považované za zaměnitelné spotřebitelem nebo výrobcem. Pokud jde o zeměpisný trh, ten v zásadě zahrnuje EHP nebo podle případu každou významnou část území EHP, pokud se v ní podmínky hospodářské soutěže významně odlišují od podmínek převládajících ve zbytku EHP [19].

II – Skutkový základ projednávaných věcí

29. Skutkový stav, tak jak vyplývá z napadeného rozsudku, lze shrnout následujícím způsobem.

18 — Podle bodu 7.8 víceodvětvového rámce bude trh dotčených výrobků považován za trh v propadu, jestliže roční průměrná míra růstu zjevné spotřeby v průběhu posledních pěti let je podstatně nižší (o více než 10 %) v porovnání s ročním průměrem zpracovatelského průmyslu jako celku na úrovni EHP, ledaže by míra růstu týkající se poptávky po tomto nebo těchto výrobcích zaznamenala silnou tendenci k opětovnému nárůstu. Trh v absolutním propadu odpovídá trhu, na kterém je roční průměrná míra růstu zjevné spotřeby po dobu posledních pěti let záporná.

19 — Bod 7.6 víceodvětvového rámce.

30. Jak Glunz, německý podnik, který je příjemcem dotčených podpor, tak i Kronofrance, francouzský podnik, který byl žalobcem v prvním stupni, vyrábějí a uvádějí na trh dřevěné desky.

31. Dopisem ze dne 4. srpna 2000 Spolková republika Německo Komisi oznámila záměr podpory investic v intenzitě 35 % (tedy celkem 69 797 988 eur) ve prospěch společností Glunz a OSB na výstavbu integrovaného střediska pro zpracování dřeva v Nettgau ve spolkové zemi Sasko-Anhaltsko.

32. Komise měla za to, že oznámené opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES a že musí být posouzeno na základě víceodvětvového rámce. V souladu s pravidly stanovenými v tomto rámci Komise určila maximálně přípustnou intenzitu podpory, kterou tyto podniky mohly v tomto regionu obdržet, přičemž posoudila všechny opravné koeficienty (faktory T, I a M).

33. Co se týče posouzení koeficientu použitelného na základě stavu hospodářské soutěže, Komise připomněla, že v souladu s body 3.3 a 3.4 uvedeného rámce musela omezit svou analýzu na určení existence, nebo neexistence nadměrných strukturálních kapacit v dotčeném sektoru, jelikož údaje týkající se míry využití kapacit jsou dostačující. Vzhledem k tomu, že oba výrobky vyráběné Glunz představovaly velmi významnou část celkové výroby dřevěných desek v Evropě, rozhodla se Komise, odkazujíc na nejnižší úroveň Všeobecné klasifikace ekonomických činností v rámci Evropských společenství [20], založit svoji analýzu na údajích týkajících se míry využití kapacit třídy 20.20 uvedené klasifikace, která zahrnuje výrobu dřevěných desek, vztahujících se na období let 1994 až 1998. Komise dospěla k závěru, že dotčený investiční plán způsobí zvýšení kapacit v sektoru, ve kterém nejsou nadměrné kapacity, což odůvodnilo uplatnění opravného koeficientu rovnajícímu se 1 na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže.

34. Komise na základě posouzení oznámené podpory vzhledem ke kritériím stanoveným víceodvětvovým rámcem vysvětlila důvody, pro které měla za to, že záměr investiční podpory předpokládaný Spolkovou republikou Německo odpovídá maximální intenzitě schválené podpory [21]

35. Dne 25. července 2001 tak Komise na základě čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999 rozhodla o nevznesení námitek proti poskytnutí dotčené podpory.

20 — Tato klasifikace byla zavedena nařízením Rady (EHS) č. 3037/90 ze dne 9. října 1990 o statistické klasifikaci ekonomických činností v Evropském společenství (Úř. věst. L 293, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 177),ve znění nařízení Komise (EHS) č. 761/93 ze dne 24. března 1993 (Úř. věst. L 83, s. 1).

21 — Podle Komise měly být faktory použitelné na projednávané věci stanoveny na:
— 35 %, co se týče maximální intenzity, schválené ve spolkové zemi Sasko-Anhaltsko;
— 1 pro faktor T s ohledem na stav hospodářské soutěže na trhu dřevěných desek;
— 0,8 pro faktor I (poměr kapitál/práce);
— 1,5 pro faktor M s ohledem na dopad předpokládané podpory;
tedy maximální přípustná intenzita 42 % (= 35 % x 1 x 0,8 x 1,5). Viz s. 8 až 14 sporného rozhodnutí a bod 14 napadeného rozsudku.

III – Řízení před Soudem a napadený rozsudek

36. Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 4. února 2002 Kronofrance podala žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí. Usnesením Soudu ze dne 10. září 2002 bylo povoleno vedlejší účastenství Glunz a OSB na podporu návrhových žádání Komise.

37. V napadeném rozsudku Soud zrušil sporné rozhodnutí poté, co prohlásil žalobu Kronofrance za přípustnou a opodstatněnou.

38. Z tohoto rozsudku vyplývá, že Komise a vedlejší účastníci řízení na jednání vznesli námitku nepřípustnosti žaloby, založenou na nedostatku aktivní legitimace Kronofrance. Tvrdili, že Kronofrance není sporným rozhodnutím osobně dotčena, jelikož její postavení na trhu nebylo dotčenou podporou podstatně ovlivněno.

39. V bodech 29 až 46 uvedeného rozsudku proto Soud provedl přezkum přípustnosti žaloby.

40. S odvoláním na ustálenou judikaturu Soud nejprve v bodě 32 napadeného rozsudku připomenul, že je nezbytné rozlišovat obě fáze postupu kontroly státních podpor, totiž fázi předběžného přezkumu opatření a formální vyšetřovací fázi [22]. První z těchto fází Komisi umožňuje, aby si utvořila prvotní názor ohledně slučitelnosti podpory, zatímco druhá fáze Komisi umožňuje, aby získala úplné informace o veškerých okolnostech případu a v tomto ohledu jí klade za povinnost vyzvat zúčastněné strany k podání připomínek. Soud proto v bodě 33 tohoto rozsudku uvedl, že jestliže Komise shledá, na základě pouhého předběžného přezkumu podpory, že je podpora slučitelná se společným trhem, mohou nositelé procesních záruk upravených v čl. 88 odst. 2 ES dosáhnout jejich dodržování pouze v případě, že mají možnost zpochybnit toto rozhodnutí před soudem Společenství [23].

41. Soud z toho v bodě 34 napadeného rozsudku dovodil, že:

„[…] jestliže se žalobkyně domáhá žalobou na neplatnost rozhodnutí Komise přijatého v rámci předběžného přezkoumání, aby byly dodržovány procesní záruky upravené v čl. 88

22 — Soud odkazuje na výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (bod 22), Matra v. Komise (bod 16); Komise v. Sytraval a Brink's France (bod 38), jakož i na rozsudek Soudu ze dne 13. ledna 2004, Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise (T-158/99, Recueil, s. II-1, bod 57).

23 — Soud odkazuje na výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (bod 23), Matra v. Komise (bod 17), Komise v. Sytraval a Brink's France (bod 47), jakož i Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise (bod 69).

odst. 2 ES, pouhá skutečnost, že má postavení zúčastněné strany ve smyslu tohoto ustanovení, stačí k tomu, aby byla považována za bezprostředně a osobně dotčenou ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES [24] […]“

42. Soud proto přezkoumal, zda žalobkyně mohla být považována za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999. Podle analýzy soutěžního postavení Kronofrance na trhu dřevěných desek Soud rozhodl, že žalobkyně je soutěžitelem podniku, který je příjemcem podpory, a že z tohoto důvodu je zúčastněnou stranu.

43. Soud Společenství proto žalobu prohlásil za přípustnou [25].

44. Soud poté přistoupil k analýze žalobních důvodů vznesených Kronofrance. Kronofrance v zásadě uplatnila čtyři žalobní důvody směřující ke zrušení, vycházející zaprvé z porušení článku 87 ES a víceodvětvového rámce, zadruhé z porušení čl. 88 odst. 2 ES, zatřetí ze zneužití pravomoci a začtvrté z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

45. Soud měl za to, že první žalobní důvod vznesený Kronofrance je odůvodněný a z tohoto důvodu napadené rozhodnutí zrušil.

46. Prvním žalobním důvodem Kronofrance zpochybnila posouzení učiněné Komisí ohledně maximálně přípustné intenzity podpory a konkrétně opravného koeficientu na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže (faktor T). Zejména Komisi vytýkala, že nepřezkoumala, zda budou plánované investice provedeny na trhu v propadu, a že se spokojila s analýzou strukturálních kapacit sektoru.

47. Soud v bodě 79 napadeného rozsudku připomněl rozsah prostoru pro volné uvážení, který má Komise při výkonu své kontroly státních podpor, a přezkoumal, zda se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení při výkladu a provedení víceodvětvového rámce.

48. Soud sice v bodě 89 tohoto rozsudku uznal, že vzhledem k jeho samotnému znění může být tento rámec chápán ve smyslu, na který poukazuje Komise, nicméně rozhodl, že tento text musí být vykládán s ohledem na článek 87 ES a cíl, který sleduje, tedy cíl nenarušené hospodářské soutěže v rámci společného trhu.

24 — Soud odkazuje na výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (body 23 až 26) a Matra v. Komise (body 17 až 20), jakož i na rozsudek Soudu ze dne 15. září 1998, BP Chemicals v. Komise (T-11/95, Recueil, s. II-3235, body 89 a 90).

25 — Bod 46 napadeného rozsudku.

49. V bodech 90 až 95 uvedeného rozsudku Soud zkoumal systematiku bodů 3.2 až 3.10 víceodvětvového rámce. V bodě 96 napadeného rozsudku z ní vyvodil, že použití opravného koeficientu rovnajícího se 1 na základě stavu hospodářské soutěže zahrnuje předchozí zjištění o neexistenci jak nadměrné strukturální kapacity dotčeného sektoru, tak trhu v propadu. V tomto ohledu Soud zdůraznil specifičnost těchto dvou kritérií posuzování.

50. Právě za těchto podmínek Soud v bodě 97 napadeného rozsudku rozhodl, že první věta bodu 3.4 víceodvětvového rámce musí být vykládána v tom smyslu, že „v případě, kdy jí údaje týkající se využití kapacit dotyčného sektoru neumožňují dojít ke kladnému závěru ohledně existence nadměrné strukturální kapacity, musí Komise přezkoumat, zda je dotčený trh v propadu“.

51. Soud se proto v bodě 103 napadeného rozsudku domníval, že se Komise tím, že uplatnila opravný koeficient rovnající se 1 na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže, aniž by předtím ověřila, zda se záměr dotčené podpory bude realizovat na trhu v propadu, dopustila nesprávného právního posouzení tím, že porušila článek 87 ES a víceodvětvový rámec.

52. Soud rozhodl, že je třeba vyhovět návrhovým žádáním Kronofrance a sporné rozhodnutí zrušit.

IV – Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

53. Návrhy došlými kanceláři Soudního dvora dne 16. února 2005 a dne 18. února 2005 podaly Spolková republika Německo, jakož i Glunz a OSB projednávané kasační opravné prostředky.

54. Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 13. října 2005 bylo rozhodnuto o spojení věcí C-75/05 P a C-80/05 P pro účely ústní části řízení a rozsudku.

55. Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a zamítl žalobu Kronofrance. Glunz a OSB rovněž navrhují, aby jejich věc byla případně vrácena zpět Soudu, aby rozhodl ve věci samé.

56. Navrhovatelky konečně navrhují, aby Kronofrance byla uložena náhrada nákladů jak řízení o kasačních opravných prostředcích, tak i řízení o žalobách podaných k Soudu.

57. V obou projednávaných věcech Komise navrhuje zrušení napadeného rozsudku. Navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl žalobu Kronofrance jako nepřípustnou a podpůrně jako neopodstatněnou, a aby Kronofrance

uložil náhradu nákladů řízení vzniklých jak v řízení v prvním stupni, tak ve stadiu kasačních opravných prostředků.

58. Kronofrance v obou věcech navrhuje zamítnutí kasačních opravných prostředků a uložení navrhovatelkám náhrady nákladů jak řízení o kasačních opravných prostředcích podaných k Soudnímu dvoru, tak i řízení o žalobách podaných k Soudu.

V – Právní analýza

59. Podle mého názoru navrhovatelky na podporu svého kasačního opravného prostředku vznášejí čtyři důvody.

60. V prvním důvodu Spolková republika Německo, jakož i Glunz a OSB tvrdí, že napadený rozsudek je stižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení v rozsahu, v němž Soud žalobu podanou Kronofrance prohlásil za přípustnou.

61. Ve svém druhém důvodu, který se podle mého názoru skládá ze dvou částí, navrhovatelky zpochybňují, jak a v jakém rozsahu Soud provedl soudní přezkum posouzení učiněného Komisí ohledně výpočtu faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu. Tvrdí, že Soud porušil meze svého soudního přezkumu a nesprávně vyložil víceodvětvový rámec.

62. Ve svém třetím důvodu Spolková republika Německo, jakož i Glunz a OSB tvrdí, že Soud nedodržel organizační procesní opatření a zvláště článek 64 jednacího řádu Soudního dvora.

63. Konečně ve svém čtvrtém důvodu Glunz a OSB uvádějí, že napadený rozsudek je v rozporu s čl. 230 druhým pododstavcem ES, neboť jde nad rámec žalobních důvodů uplatněných na podporu žaloby na neplatnost podané Kronofrance.

64. Předtím, než se vyslovím k opodstatněnosti těchto důvodů, chtěl bych učinit úvodní poznámku týkající se mezí soudního přezkumu prováděného Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

65. Připomínám totiž, že podle čl. 225 odst. 1 ES a čl. 58 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky. Musí se zakládat na důvodech vycházejících z nepříslušnosti Soudu, nedostatků řízení před Soudem, které poškozují zájmy navrhovatele,

nebo na porušení právních předpisů Společenství Soudem [26].

66. Podle ustálené judikatury je pak jedině Soud příslušný jednak zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a jednak tento skutkový stav posoudit. Posouzení skutkového stavu, s výhradou případu zkreslování důkazů předložených Soudu, nepředstavuje tedy právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku [27].

67. Naproti tomu je nesporné, že pokud Soud zjistil nebo posoudil skutkový stav, Soudní dvůr je na základě článku 225 ES příslušný k výkonu přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových okolností a právních důsledků, které z nich Soud vyvodil [28].

68. Po připomenutí výše uvedeného je proto třeba přezkoumat jednotlivé důvody, které navrhovatelky uplatňují na podporu svého kasačního opravného prostředku.

A – *K prvnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení přípustnosti žaloby Kronofrance*

69. Prvním důvodem navrhovatelky zpochybňují posouzení provedené Soudem, pokud jde o aktivní legitimaci Kronofrance.

1. Argumenty účastníků řízení

70. Spolková republika Německo, jakož i Glunz a OSB tvrdí, že napadený rozsudek porušuje čl. 230 čtvrtý pododstavec ES, jelikož Soud měl Kronofrance za „bezprostředně a osobně dotčenou“ sporným rozhodnutím a proto žalobu tohoto podniku považoval za přípustnou. Tento nesprávný závěr podle nich vyplývá z nadměrného rozšíření působnosti čl. 230 čtvrtého pododstavce ES a z jeho nesprávného výkladu ve světle nařízení č. 659/1999.

26 — Viz zejména rozsudek ze dne 22. listopadu 2007, Sniace v. Komise (C-260/05 P, Sb. rozh. s. I-10005, bod 49 a citovaná judikatura).

27 — Viz zejména rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další (C-136/92 P, Recueil, s. I-1981, body 47 až 49), jakož i výše uvedený Sniace v. Komise (bod 35 a citovaná judikatura).

28 — Viz zejména rozsudky ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise (C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 23); ze dne 29. dubna 2004, Parlament v. Ripa di Meana a další (C-470/00 P, Recueil, s. I-4167, bod 41), a ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise (C-551/03 P, Sb. rozh. s. I-3173, bod 51).

71. Soud se totiž v bodech 34 a 35 napadeného rozsudku údajně neprávem domníval, že každá osoba potenciálně „zúčastněná“ na formálním vyšetřovacím řízení ohledně podpory podle čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 musí být považována za bezprostředně a osobně dotčenou ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, jestliže je podpora na závěr fáze předběžného přezkumu schválena, aniž by tedy bylo nezbytné dokazovat, že soutěžní postavení Kronofrance bylo tímto rozhodnutím „podstatně“ dotčeno.

72. Avšak podle Spolkové republiky Německo, jakož i Glunz a OSB neznamená postavení „zúčastněných stran“ ve smyslu nařízení č. 659/1999 automaticky oprávnění podat žalobu. Pouze konkrétní přezkum založený na soutěžním vztahu existujícím mezi příjemcem podpory a Kronofrance je údajně v souladu s judikaturou, k níž Soudní dvůr dospěl v rozsudku Plaumann v. Komise [29]. Soud proto měl za účelem zjištění aktivní legitimace Kronofrance ověřit, zda její postavení na trhu bylo dotčeno podstatně.

73. Avšak na rozdíl od toho, co se domníval Soud, Kronofrance a Glunz prý nejsou skutečně konkurenty na dotčeném trhu a tudíž postavení Kronofrance na trhu nemohlo být podstatně dotčeno.

74. V tomto ohledu Spolková republika Německo zdůrazňuje, že se Soud v bodech 43 a následujících napadeného rozsudku spokojil s konstatováním, že Glunz náleží do skupiny, do níž spadají další společnosti činné v oblasti zpracování dřeva ve Francii. Toto kritérium však údajně není relevantní, jelikož je založeno na úvahách týkajících se skupiny, a nikoli na konkrétní konkurenci existující mezi oběma podniky.

75. Mimoto Glunz a OSB tvrdí, že zjištění Soudu, podle kterého se odbytiště Kronofrance a Glunz překrývají, je nepřesné. Soud totiž údajně nesprávně posoudil údaje týkající se trhů obou podniků.

76. Ve světle těchto úvah navrhovatelky tvrdí, že žaloba Kronofrance měla být prohlášena za nepřípustnou.

29 — Rozsudek ze dne 15. července 1963 (25/62, Recueil, s. 197).

77. Komise v podstatě sdílí úvahy navrhovatelek ohledně porušení čl. 230 čtvrtého pododstavce ES a v tomto ohledu připomíná judikaturu Soudního dvora týkající se aktivní legitimace konkurentů příjemce podpory. Zvláště se odvolává na rozsudek ze dne 28. ledna 1986, Cofaz a další v. Komise [30], jakož i na výše uvedené rozsudky Cook v. Komise a Matra v. Komise.

78. Kronofrance naopak tvrdí, že Soud právem rozhodl, že je zúčastněnou stranou ve smyslu nařízení č. 659/1999 a že její žaloba podaná proti spornému rozhodnutí je přípustná, jelikož se dovolala dodržení procesních záruk uvedených v čl. 88 odst. 2 ES. Kronofrance zejména uvádí, že v případě nezahájení formálního vyšetřovacího řízení musí konkurent příjemce podpory pouze prokázat, že je „zúčastněnou stranou" ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, jestliže jeho žaloba směřuje k ochraně těchto procesních práv. V takovém případě, jak údajně vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora a zejména z rozsudku ze dne 16. května 2002, ARAP a další v. Komise [31], není nezbytné dokazovat, že soutěžní postavení žalobce je dotčeno podstatně. Údajně stačí, že zájmy žalobce mohou být poskytnutím podpory dotčeny, což je podmínka, která je v projednávaných věcech splněna, jelikož mezi Kronofrance a Glunz existuje přímý soutěžní vztah.

2. Posouzení

79. V rámci prvního důvodu se má Soudní dvůr v podstatě vyjádřit k právům přiznaným zúčastněným stranám v rámci postupu kontroly státních podpor, zvláště pokud zúčastněné strany podávají žalobu na neplatnost proti rozhodnutí Komise, kterým bylo odmítnuto zahájení formální vyšetřovací fáze stanovené v čl. 88 odst. 2 ES.

80. Přezkum tohoto důvodu nejprve vyžaduje připomenout stav judikatury v této oblasti.

a) Judikatura týkající se práv zúčastněných stran v rámci postupu kontroly státních podpor

81. V rámci postupu kontroly státních podpor jsou rozhodnutí přijatá Komisí určena pouze dotyčným členským státům. To platí i v případě, kdy je rozhodnutí vydáno na základě stížnosti, v níž je poukazováno na to, že dotčené opatření je podporou, která je v rozporu se Smlouvou [32].

30 — 169/84, Recueil, s. 391.

31 — C-321/99 P, Recueil, s. I-4287, bod 61.

32 — Viz zejména výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France (bod 45).

82. Fyzické nebo právnické osoby, které chtějí proti takovým rozhodnutím podat žalobu na neplatnost, tak musejí splnit podmínky stanovené v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES. Připomínám, že toto ustanovení podřizuje žalobu na neplatnost každé fyzické nebo právnické osoby proti rozhodnutí, které jí není určeno, dvojí podmínce, že se jí rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýká. Pokud dotčený akt tyto podmínky nesplňuje, je žaloba podaná proti němu nepřípustná.

83. Dosah pojmu „osobně“ dotčený byl Soudním dvorem definován ve výše uvedeném rozsudku Plaumann v. Komise [33], a poté potvrzen ustálenou judikaturou [34]. Soudní dvůr uvedl, že jiný subjekt než adresát napadeného rozhodnutí může tvrdit, že je dotčen osobně, pouze pokud jej toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj zvláštní, nebo z důvodu faktické situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a individualizuje jej „způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát“.

84. V rámci postupu kontroly státních podpor Soudní dvůr uznal, že pojem osobního zájmu se vzhledem k předmětu a konkrétním okolnostem postupů stanovených v odstavcích 2 a 3 článku 88 ES uplatní zvláštním způsobem [35].

85. Jak Soud připomenul v bodě 32 napadeného rozsudku, tento postup kontroly totiž zahrnuje dvě fáze, které soud Společenství vždy jasně odlišoval [36].

86. První z těchto fází je upravena v čl. 88 odst. 3 ES [37]. Připomínám, že Komisi umožňuje provést předběžný a zjednodušený přezkum oznámeného záměru, aby si mohla utvořit prvotní názor ohledně slučitelnosti tohoto záměru se společným trhem [38]. Účast třetích osob na tomto postupu není stanovena. Na závěr tohoto přezkumu může Komise rozhodnout, že dotčené opatření nepředstavuje státní podporu ve smyslu článku 87 ES. Rovněž může rozhodnout, pokud dojde k odpovídajícímu přesvědčení, že toto opatření představuje státní podporu slučitelnou se Smlouvou. Naproti tomu, jestliže má Komise při posouzení slučitelnosti podpory se společným trhem vážné

33 — s. 223.

34 — Viz zejména výše uvedené rozsudky Cofaz a další v. Komise (bod 22); Cook v. Komise (bod 20); rozsudek ze dne 19. října 2000, Itálie a Sardegna Lines v. Komise (C-15/98 a C-105/99, Recueil, s. I-8855, bod 33 a citovaná judikatura), jakož i výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 33).

35 — Viz zejména výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (bod 21) a Matra v. Komise (bod 15).

36 — V napadeném rozsudku Soud zejména odkazuje na výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (bod 22), Matra v. Komise (bod 16), jakož i Komise v. Sytraval et Brink's France (body 38 a 39). Tato judikatura byla později potvrzena Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 34) a Soudem v rozsudku ze dne 10. května 2006, Air One v. Komise (T-395/04, Sb. rozh. s. II-1343, bod 33).

37 — Prováděcí pravidla tohoto postupu jsou stanovena v článku 4 nařízení č. 659/1999.

38 — Rozsudek ze dne 11. prosince 1973, Gebrüder Lorenz (120/73, Recueil, s. 1471, bod 3).

potíže, musí rozhodnout o zahájení formální vyšetřovací fáze.

87. Jedná se o druhou fázi postupu uvedenou v čl. 88 odst. 2 ES. Ta má Komisi umožnit získat veškerá stanoviska nezbytná k posouzení, na základě kompletní informace o okolnostech věci, slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem [39]. Právě za tímto účelem je Komise povinna získat připomínky zúčastněných stran k oznámenému záměru podpory [40].

88. Jak jsem uvedl, pojem „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES byl Soudním dvorem definován široce jakožto vztahující se na osoby, podniky nebo sdružení, jejichž zájmy mohou být udělením podpory případně dotčeny, tedy zejména konkurenční podniky a profesní sdružení. Připomínám, že tato definice poté byla zakotvena v čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.

89. Z toho vyplývá, že každý podnik, který uplatňuje, byť jen potenciální, soutěžní vztah, může být uznán za „zúčastněnou stranu“ ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES a z tohoto důvodu mít procesní záruky, které mu umožňují podat připomínky.

90. Právo zúčastněných stran bylo judikaturou vyvozeno z čl. 88 odst. 2 ES a je založeno na procesních právech, která jim toto ustanovení přiznává [41].

91. Tato judikatura byla poprvé formulována ve výše uvedených rozsudcích Cook v. Komise a Matra v. Komise. Soudní dvůr se totiž domníval, že pokud Komise přijme rozhodnutí o slučitelnosti podpory, aniž byla zahájena formální vyšetřovací fáze, mohou se nositelé těchto procesních záruk, tedy zúčastněné strany, jejich dodržení domoci pouze tehdy, pokud mají možnost toto rozhodnutí zpochybnit před soudem Společenství [42].

92. V první uvedené věci tak Soudní dvůr rozhodl, že podnik William Cook plc je zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, jelikož vyrábí zařízení totožná se zařízeními podniku, který je příjemcem podpory. V takovém postavení tedy musí být považován za bezprostředně a osobně dotčený tímto rozhodnutím, a tudíž za

39 — Prováděcí pravidla tohoto postupu jsou obsažena v článcích 6 a 7 nařízení č. 659/1999.

40 — K roli zúčastněných stran v rámci správního postupu zahájeného podle čl. 88 odst. 2 ES viz článek 20 nařízení 659/1999 a rozsudky ze dne 12. července 1973, Komise v. Německo (70/72, Recueil, s. 813, bod 19); ze dne 20. března 1984, Německo v. Komise (84/82, Recueil, s. 1451, bod 13), výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France (bod 59), jakož i rozsudek ze dne 6. října 2005, Scott v. Komise (C-276/03 P, Sb. rozh. s. I-8437, bod 34).

41 — Připomínám, že tato práva neexistují v rámci fáze předběžného přezkumu stanovené v čl. 88 odst. 3 ES.

42 — Viz výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (bod 23) a Matra v. Komise (bod 17).

oprávněný k tomu, aby se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES [43].

93. Stejným způsobem Soudní dvůr ve druhé uvedené věci rozhodl, že podniku Matra SA lze přiznat postavení zúčastněné strany, jelikož v jeho „postavení největšího výrobce jednoprostorových vozidel ve Společenství a budoucího konkurenta [příjemce podpory]“ byly poskytnutím sporné podpory dotčeny jeho zájmy. Soudní dvůr měl za to, že žaloba na neplatnost podaná proti rozhodnutí Komise je tudíž přípustná [44].

94. Avšak předmětem této žaloby může být pouze ochrana procesních práv, které pro „zúčastněné strany“ vyplývají z čl. 88 odst. 2 ES. Musejí tedy zpochybnit nezahájení formálního vyšetřovacího řízení [45].

95. V souhrnu ze současného stavu judikatury vyplývá, že pokud fyzická nebo právnická osoba podá žalobu na neplatnost proti rozhodnutí Komise nevznést námitky, musí tato osoba jednak prokázat, že má postavení zúčastněné strany ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, a jednak svou žalobu založit na odmítnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení, v rámci něhož by tato osoba měla procesní práva.

96. Naopak, jestliže žalobce přímo zpochybní opodstatněnost posouzení Komise, které přijala po předběžném přezkumu, nachází se v téže situaci jako každá osoba, která má v úmyslu napadnout rozhodnutí, které jí není určeno, jako například osoba, která podává žalobu proti rozhodnutí přijatému na základě formálního vyšetřovacího řízení.

97. Ve výše uvedeném rozsudku Skibsværftsforeningen a další v. Komise Soud jasně uvedl, že pokud se žalobce nedomáhá zrušení rozhodnutí Komise z důvodu, že Komise porušila povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení nebo že tím nedodržela procesní záruky, které toto řízení žalobci poskytuje, uplatní se striktní kritéria, která Soudní dvůr stanovil ve výše uvedeném rozsudku Plaumann v. Komise [46].

98. Pouhá skutečnost, že žalobce může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu

43 — Body 25 a 26 výše uvedeného rozsudku Cook v. Komise.

44 — Body 19 a 20 výše uvedeného rozsudku Matra v. Komise.

45 — Viz zejména výše uvedené rozsudky Cook v. Komise (bod 23), Matra v. Komise (bod 17); Komise v. Sytraval a Brink's France (bod 47) a Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 35), jakož i rozsudek Soudu ze dne 22. října 1996, Skibsværftsforeningen a další v. Komise (T-266/94, Recueil, s. II-1399, bod 45).

46 — Viz bod 45.

čl. 88 odst. 2 ES, proto již nestačí pro uznání přípustnosti žaloby. Podmínkou přípustnosti žaloby je, aby žalobce prokázal, že je dotyčným aktem zasažen z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj zvláštní, nebo faktické situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám [47]. Soudní dvůr uznal, že tomu tak může být v případě, pokud žalobce prokáže, že jeho soutěžní postavení na trhu je podstatně dotčeno podporou, která je předmětem dotčeného rozhodnutí [48].

99. Z judikatury tak vyplývá, že jestliže žalobce napadne odmítnutí Komise zahájit formální vyšetřovací fázi s odvoláním na porušení svých procesních práv, musí prokázat, že je zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, jelikož by poskytnutím dotčené podpory *mohly být ovlivněny jeho zájmy*.

100. Naopak jestliže tento žalobce zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory jako takové, musí za těchto podmínek prokázat, že *jeho soutěžní postavení na trhu je dotčeno podstatně*. Jeho přístup k soudu Společenství je tedy méně snadný než v prvním případě.

47 — Viz rovněž výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 37 a citovaná judikatura).

48 — Viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Cofaz a další v. Komise (body 22 až 25) a Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 37).

101. Tato judikatura se v průběhu posledních let stala předmětem silné kritiky.

102. Generální advokát Jacobs ve svém stanovisku předneseném ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuto judikaturu označil za složitou, nelogickou a nesoudržnou, jelikož podle něj zavádí umělé rozlišování, pokud jde o přístup k soudu Společenství [49]. Po vyjádření mnohých výhrad vůči výše uvedeným rozsudkům Cook v. Komise a Matra v. Komise generální advokát Jacobs nakonec Soudní dvůr vyzval k přezkoumání a vyjasnění jeho judikatury, přičemž mu navrhl, aby ve všech případech, kdy žalobce zpochybňuje rozhodnutí přijaté na základě čl. 88 odst. 3 ES, uplatnil kritérium bezprostředního a osobního zájmu, bez ohledu na

49 — Viz zvláště body 101, 102 a 138 až 141 uvedeného stanoviska. Jak zdůrazňuje generální advokát Jacobs, upozornila na tyto obtíže i doktrína, zejména Winter, J., „The rights of complainants in State aid cases: judicial review of Commission decisions adopted under article 88 (ex 93) EC“, *Common Market Law Review*, 1999, č. 36, s. 521; Soltész, U., et Bielesz, H., „Judicial review of State aid decisions“, *European Competition Law Review*, 2004, s. 133; Flynn, L., „Remedies in the European Courts“, in: A. Biondi a další (vyd.), *The Law of State Aid in the EU*, Oxford, 2004, s. 283. Viz rovněž Azizi, J., „Droits de la défense dans la procédure en matière d'aides d'État: le point de vue judiciaire“, in: *Un rôle pour la défense dans les procédures communautaires de concurrence*, Bruylant, Bruxelles, 1997, s. 87, zejména s. 112 až 120; Vandersanden, G., „Pour un élargissement du droit des particuliers d'agir en annulation contre des actes autres que les décisions qui leur sont adressées“, *Cahiers de droit européen*, 1995, č. 5 a 6; Lenaerts, K., „The legal protection of private parties under the EC Treaty: a coherent and complete system of judicial review?“, *Scritti in onore di Giuseppe Federico Mancini*, sv. II, Diritto dell'Unione europea, Milán, 1998; Jankovec, B. – Kronenberger, V., „Third parties in state aid litigation: Locus standi and procedural guarantees“, in: Sánchez Rydelski, M., *The EC State aid regime: distortive effects of State aid on competition and trade*, May, Londýn, 2006, s. 848; Sinnaeve, A., „State aid procedures: developments since the entry into force of the procedural regulation“, *Common Market Law Review* 2007, č. 44, s. 965, jakož i Coulon, E. – Cras, S., „Contentieux de la légalité dans le domaine des aides d'État: les récentes évolutions dans l'application des articles 173 et 175 du traité CE“, *Cahiers de droit européen*, 1999, sv. 35, č. 1 a 2, s. 61, zejména s. 91 až 110.

žalobní důvody, na kterých je žaloba založena, přičemž požadavek osobního zájmu se podle něj liší od pojmu zúčastněné strany.

103. Ačkoli projednávané věci nejsou nejvhodnějším rámcem pro navržení nového přístupu v této otázce, přesto bych rád uvedl několik poznámek.

104. Je pravdou, že rozlišení stanovené soudem Společenství, co se týče podmínek přípustnosti žalob podaných proti rozhodnutí přijatému na základě čl. 88 odst. 3 ES, je hodno kritiky. Tato judikatura totiž ve svém důsledku vede k omezení práv přiznaných zúčastněným stranám v rámci postupu kontroly státních podpor. Zatímco Soudní dvůr těmto stranám práva přiznává, pokud se na podporu své žaloby dovolávají porušení svých procesních záruk, zároveň jim tato práva upírá, pokud zúčastněné strany chtějí zpochybnit samotnou opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory. Taková judikatura vyvolává otázky a nečiní čl. 88 odst. 3 ES srozumitelným.

105. Přístup k soudu Společenství je však jednou z oblastí, která podle mého názoru více než kterákoli jiná vyžaduje, aby právo bylo jasné a soudržné. Omezení práva osob na soudní přezkum pravidel a opatření, která orgány uplatňují na jejich činnosti anebo situaci, musejí být snadno srozumitelná.

106. Rozlišovat podmínky přípustnosti téže žaloby podané proti témuž rozhodnutí v rámci návrhu majícího týž předmět je přitom skutečně umělé. Cíl sledovaný žalobcem je podle mne totiž stejný, ať již se dovolává ochrany svých procesních práv nebo zpochybňuje opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory. V obou případech žalobce chce svou žalobou dosáhnout toho, aby byla zahájena formální vyšetřovací fáze týkající se podpory.

107. Mimoto takové rozlišování činí úlohu soudce Společenství obtížnou, protože rozlišit oba případy nemusí být na základě znění žaloby na neplatnost jednoduché.

108. Proto mám za to, že by Soudní dvůr tuto judikaturu do budoucna měl zjednodušit a učinit soudržnější tím, že stanoví podmínky přípustnosti uplatnitelné na žaloby proti rozhodnutím v oblasti státních podpor na základě předmětu žaloby, a nikoli na základě žalobních důvodů uplatněných na podporu této žaloby.

109. Soud by tak měl připustit, že pokud nějaká osoba zpochybní opodstatněnost posouzení Komise přijatého na závěr předběžného přezkoumání, nutně tím

zpochybňuje nezahájení formálního vyšetřovacího řízení, a v důsledku toho směřuje k dosažení ochrany svých procesních práv. Cílem této žaloby je zahájení formálního vyšetřovacího řízení, v rámci něhož žalobce může předložit své připomínky, a jedná se o jediný předmět žaloby, bez ohledu na uplatněné žalobní důvody.

110. Za těchto podmínek navrhuji Soudnímu dvoru, aby použil judikaturu vyplývající z výše uvedených rozsudků Cook v. Komise a Matra v. Komise na všechny žaloby proti rozhodnutím přijatým na základě čl. 88 odst. 3 ES.

111. Toto řešení by jednak umožnilo poskytnout jednotlivcům širší přístup k soudu Společenství. Judikatura vyplývající z výše uvedených rozsudků Cook v. Komise a Matra v. Komise je jasně výsledkem vůle Soudního dvora rozšířit rozsah soudní ochrany na osoby, které nemohou v tomto stadiu řízení prokázat, že splňují velmi přísná kritéria stanovená v rámci výše uvedeného rozsudku Plaumann v. Komise. V tomto ohledu je třeba připomenout, že neexistuje žádná forma zveřejnění informující třetí osoby o oznámených záměrech podpor. V rozsudku Heineken Brouwerijen [50] Soudní dvůr stanovil, že čl. 88 odst. 3 ES „nevyžaduje, aby všechny zúčastněné strany byly bezodkladně seznámeny se záměry na zavedení nebo změnu podpor, které Komisi oznámil členský stát; tato povinnost přísluší pouze Komisi, pokud zahájí řízení stanovené v čl. [88 odst. 2 ES]“ [51]. Naproti tomu rozhodnutí, kterým *se ukončuje* fáze předběžného přezkumu, je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*, byť jen ve formě shrnutí. Co se týče textu rozhodnutí určeného dotyčnému členskému státu, je k dispozici pouze v úředním jazyce případu. Údaje obsažené v uvedeném rozhodnutí neposkytují osobě, která chce podat žalobu na neplatnost proti tomuto rozhodnutí, dostatečné informace k tomu, aby ve své žalobě prokázala, že je osobně dotčena ve smyslu kritérií, která Soudní dvůr stanovil ve výše uvedeném rozsudku Plaumann v. Komise [52].

112. Toto řešení by dále umožnilo posílit soudní přezkum rozhodnutí přijatých Komisí. Nelze totiž zapomínat na to, že Komise v oblasti kontroly státních podpor disponuje výhradní pravomocí. Pokud bude konkurentům, jako každé jiné osobě, jejíž zájmy by mohly být dotčeny dotčeným opatřením, přiznáno právo zpochybnit rozhodnutí, kterým Komise, aniž by zahájila formální vyšetřovací řízení, rozhodne, že oznámené opatření není podporou nebo představuje podporu slučitelnou se společným trhem, posílí to soudní přezkum rozhodnutí přijatých Komisí, a *a fortiori* uplatňování pravidel Smlouvy v oblasti státních podpor.

50 — Rozsudek ze dne 9. října 1984 (91/83 a 127/83, Recueil, s. 3435).

51 — Bod 15.

52 — V tomto ohledu generální advokát Tesauro ve svém stanovisku předneseném ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Cook v. Komise uvedl, že za těchto podmínek nelze těmto podnikům uložit, aby v žalobě uvedly přesné vytýkané skutečnosti týkající se velikosti a dopadu podpory, jako jsou vliv podpory na výrobní náklady příjemce podpory, vývoj podílů na trhu nebo dopady na obchodní výměnu (bod 41).

113. Mimoto bylo-li zahájeno formální vyšetřovací řízení a zúčastněné strany v tomto rámci mohly předložit své připomínky, je nepochybně cílem žaloby podané proti rozhodnutí Komise zpochybnit samotnou opodstatněnost jejího posouzení. Je tedy zřejmé, že jakákoli osoba, která chce podat žalobu proti tomuto rozhodnutí, musí doložit zvláštní zájem a prokázat ve smyslu kritérií stanovených Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Cofaz a další v. Komise, že její soutěžní postavení na trhu je dotčeno podstatně.

b) Posouzení s ohledem na projednávané věci

114. Vzdor výhradám vyjádřeným proti výše uvedené judikatuře Cook v. Komise a Matra v. Komise Soudní dvůr, zasedající ve velkém senátu, tuto judikaturu potvrdil ve výše uvedeném rozsudku Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum [53]. Tento rozsudek byl vydán rok po vydání napadeného rozsudku.

115. Jak vyplývá zejména z bodů 33 a 34 napadeného rozsudku, Soud přezkoumal přípustnost žaloby na neplatnost, kterou podala Kronofrance, ve světle judikatury stanovené Soudním dvorem ve výše uvedených rozsudcích Cook v. Komise a Matra v. Komise. Připomínám, že tento podnik Komisi vytýkal, že porušila jeho procesní práva tím, že odmítla zahájit formální vyšetřovací fázi, která by jí jako zúčastněné straně umožnila předložit její připomínky týkající se poskytnutí zamýšlené podpory. Soud tak připomenul, že „jestliže se žalobkyně domáhá žalobou na neplatnost rozhodnutí Komise přijatého v rámci předběžného přezkoumání, aby byly dodržovány procesní záruky upravené v čl. 88 odst. 2 ES, *pouhá skutečnost, že má postavení zúčastněné strany ve smyslu tohoto ustanovení, stačí k tomu, aby byla považována za bezprostředně a osobně dotčenou ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES*“ [54]. Podle mého názoru je tento závěr zcela v souladu s judikaturou stanovenou ve výše uvedených rozsudcích Cook v. Komise, jakož i Matra v. Komise, a později potvrzenou ve výše uvedeném rozsudku Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum.

116. Soud tedy v bodech 36 až 44 napadeného rozsudku přezkoumal, zda žalobkyně může být považována za „zúčastněnou stranu“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999. Za tímto účelem soud Společenství přistoupil k analýze soutěžního postavení Kronofrance na trhu dřevěných desek.

53 — Viz zejména body 31 až 37.

54 — Kurziva provedena autorem tohoto stanoviska.

117. V souladu s výše uvedenou judikaturou Soud nemusel zkoumat, zda zájmy žalobkyně byly *dotčeny podstatně*. Stačilo prokázat, že postavení Kronofrance na dotčeném trhu *mohlo být dotčeno* poskytnutím zamýšlené podpory.

118. V rámci svého svrchovaného posouzení skutkových okolností Soud v bodech 38 až 44 napadeného rozsudku provedl analýzu soutěžního postavení Kronofrance na dotyčném trhu. Soud nejprve konstatoval, že žalobkyně a podnik, kterému byla podpora poskytnuta, působí na témže trhu výrobků, totiž na trhu výroby dřevěných desek. Poté uvedl, že relevantním zeměpisným trhem je právě trh EHP, na kterém se nacházejí a překrývají území, na která oba podniky dodávají své výrobky. Soud proto v bodě 44 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že žalobkyně skutečně je konkurentem podniku, který je příjemcem podpory, a může z tohoto důvodu být označena za „zúčastněnou stranu" ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.

119. Tento výklad se mi vzhledem k analýze hospodářské soutěže provedené Soudním dvorem v rámci výše uvedených rozsudků Cook v. Komise a Matra v. Komise jeví být dostatečným.

120. Za těchto podmínek a vzhledem k předcházejícím skutečnostem se domnívám, že Soud právem rozhodl, že Kronofrance je zúčastněnou stranou ve smyslu nařízení č. 659/1999, a proto má aktivní legitimaci k podání žaloby na neplatnost proti spornému rozhodnutí.

121. Podle mého názoru tedy tento důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

B – *K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného výkladu víceodvětvového rámce a porušení článku 87 ES*

122. Tento druhý důvod se podle mého názoru skládá ze dvou částí. Na podporu první části navrhovatelky uvádějí, že Soud posouzením přezkumu faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu provedeného Komisí porušil meze své soudní pravomoci. Na podporu druhé části se navrhovatelky domnívají, že se Soud v každém případě dopustil nesprávného právního posouzení v rámci výkladu víceodvětvového rámce tím, že rozhodl, že tento faktor musí být posuzován nejen vzhledem ke strukturálním kapacitám dotyčného sektoru, nýbrž rovněž

na základě zkoumání, zda dotčené investice nebyly realizovány na trhu v propadu.

O takový případ se však nejedná v projednávaných věcech, neboť všechny údaje v oblasti využití kapacit byly k dispozici.

1. Argumenty účastníků řízení

123. Spolková republika Německo, jakož i Glunz a OSB, podporované Komisí, uvádějí, že Soud nesprávně uplatnil čl. 87 odst. 3 ES a víceodvětvový rámec.

125. Mimoto Soud v bodech 104 až 107 napadeného rozsudku údajně uvedl, že jeho výklad víceodvětvového rámce není v rozporu s kolísající rozhodovací praxí Komise v této oblasti. Avšak jak navrhovatelky, tak i Komise odpovídají, že hlubší analýza této praxe ukazuje, že Komise naopak vždy výslovně uplatňovala, až na jedinou výjimku (totiž rozhodnutí ze dne 16. května 2000 o nevznesení námitek proti podpoře poskytnuté společnosti Pirna AG [55]), kritéria přezkumu ve výše uvedeném pořadí.

124. Podle navrhovatelek Soud překročil meze své pravomoci v oblasti soudního přezkumu tím, že provedl výklad víceodvětvového rámce a učinil vlastní hospodářská posouzení. Z tohoto důvodu údajně porušil rozsáhlou posuzovací pravomoc, kterou Komise má při uplatňovaní čl. 87 odst. 3 ES, v jejímž rámci přijala a uplatnila tento rámec. Soud přitom údajně uvedený rámec, a zejména jeho body 3.2, 3.4 a 3.10, vyložil způsobem, který je v rozporu s jeho zněním, smyslem a cílem, když měl za to, že tržní dopady zamýšlené regionální podpory mají být posuzovány nejen vzhledem k využití kapacit dotyčného sektoru, nýbrž rovněž s ohledem na existenci trhu v propadu. Z těchto ustanovení totiž vyplývá, že přezkum skutečnosti, zda je trh v propadu, představuje pouze podpůrné kritérium přezkumu, které má být zohledněno pouze tehdy, pokud jsou údaje týkající se využití kapacit nedostatečné.

126. Konečně Soud údajně v bodě 108 napadeného rozsudku použití kritéria trhu v propadu odůvodnil také tím, že měl za to, že verze víceodvětvového rámce z roku 2002 [56] se v bodě 32 zakládá na posouzení hospodářského propadu trhu pro určení sektorů v obtížích. Bez ohledu na to, že víceodvětvový rámec z roku 2002 není relevantní pro výklad předcházející verze tohoto

55 — Úř. věst. C 278, s. 26. Text rozhodnutí určený německým orgánům je dostupný v úředním jazyce případu, totiž němčině, na internetové stránce http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/n035-00.pdf.

56 — Úř. věst. 2002, C 70, s. 8

textu, je tento údaj nesprávný. Ve skutečnosti byl z textu víceodvětvového rámce z roku 2002 odstraněn jakýkoli odkaz na kritérium hospodářského propadu příslušného trhu, a sice ještě před vyhlášením napadeného rozsudku. Svým sdělením ze dne 1. listopadu 2003 o změnách víceodvětvového rámce pro regionální podporu velkým investičním projektům (2002), týkajících se zavedení seznamu odvětví, která čelí strukturálním problémům, a o návrhu vhodných opatření podle čl. 88 odst. 1 Smlouvy o ES, pokud jde o odvětví motorových vozidel a odvětví syntetických vláken [57], Komise totiž změnila bod 32 víceodvětvového rámce z roku 2002 s účinností od 1. ledna 2004.

127. Kronofrance namítá, že ze znění bodu 3.10 víceodvětvového rámce výslovně vyplývá, že v rámci svého posouzení soutěžní situace na trhu dotčeném záměrem podpory by Komise vždy měla určit, zda záměr způsobuje zvýšení kapacit v sektoru, ve kterém existují nadbytečné strukturální kapacity, a zda je určen pro trh v propadu. Jak Soud zdůraznil v napadeném rozsudku, toto posledně uvedené hledisko by mělo být vždy zkoumáno, neboť podpora určená pro trh v propadu je nutně s to způsobit významné narušení hospodářské soutěže.

57 — Úř. věst. 2003, C 263, s. 3.

2. Posouzení

a) K první části důvodu vycházející z nedodržení mezí své pravomoci ze strany Soudu

128. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, se domnívám, že Soud byl oprávněn vykonat úplný přezkum posouzení Komise, pokud jde o způsob posuzování opravného koeficientu týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu.

129. Je pravdou, že Komise má v rámci použití čl. 87 odst. 3 ES rozsáhlou posuzovací pravomoc, zejména pokud přijímá akt vyžadující komplexní hospodářské a sociální posouzení [58]. O takový případ podle mého názoru jde, pokud Komise musí zkoumat, zda trh, na kterém je investice plánována, trpí nadbytečnými strukturálními kapacitami nebo je v propadu.

58 — Viz bod 79 napadeného rozsudku, jakož i rozsudky Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise (C-91/01, Recueil, s. I-4355, bod 43 a citovaná judikatura) a Soudu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise (T-228/99 a T-233/99, Recueil, s. II-435, bod 282 a citovaná judikatura).

130. V takovém případě má Soudní dvůr za to, že soudní přezkum tohoto posouzení je omezený. Soud Společenství tedy nemůže svým posouzením skutečností nahradit posouzení Komise a nemůže provést vlastní hospodářská posouzení. Jeho přezkum se v tomto případě omezuje na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zneužití pravomoci [59].

131. Nedomnívám se však, že se zde jedná o tento případ. V rámci projednávaných kasačních opravných prostředků se totiž Soudní dvůr nezabývá otázkou, zda trh, na kterém působí podnik, který je příjemcem podpory, vykazuje nadbytečné strukturální kapacity nebo je v propadu. Otázkou je, zda Soud mohl vyložit metodiku, kterou si Komise stanovila pro přezkum slučitelnosti záměrů regionálních investičních podpor s článkem 87 ES.

132. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že soud Společenství v zásadě vykonává úplný přezkum, pokud jde o otázku, zda určité opatření spadá do působnosti čl. 87 odst. 1 ES [60].

133. Tak tomu je v projednávaných věcech. Připomínám, že víceodvětvový rámec totiž stanoví způsob, jakým lze vypočíst maximálně přípustnou intenzitu regionálních investičních podpor. Jak Soud uvedl v bodě 102 napadeného rozsudku, použití této metodiky má závazné právní účinky v rozsahu, v němž podmiňuje výši podpory, která může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem. Tento způsob výpočtu tedy nepochybně má právní charakter a musí se používat na základě objektivních skutečností. Otázka, zda faktor týkající se stavu hospodářské soutěže musí být počítán se zohledněním nejen existence nadměrných strukturálních kapacit sektoru, ale také existence trhu v propadu, nespadá do komplexního hospodářského posouzení Komise, nýbrž musí být vyložena s ohledem na pravidla stanovená Smlouvou [61].

134. V judikatuře existuje mnoho příkladů, ve kterých soud Společenství takový přezkum provedl. Na mysli mám výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, který se týkal žaloby na neplatnost podané Italskou republikou proti rozhodnutí Komise, které prohlásilo podporu poskytnutou uvedeným státem za neslučitelnou se společným trhem. V této věci Italská republika uvedla, že Komise tím, že odmítla schválit zvýšení intenzity zamýšlené podpory ve prospěch malých a středních podniků, porušila články 87 ES a 88 ES, jakož i sdělení Komise týkající se pokynů Společenství pro státní podpory malým a středním

59 — Viz výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise (bod 43 a citovaná judikatura), jakož i rozsudek Soudu ze dne 12. září 2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. Komise (T-68/03, Sb. rozh. s. II-2911, bod 150).

60 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2000, Francie v. Ladbroke Racing a Komise (C-83/98 P, Recueil, s. I-3271, bod 25). Viz rovněž výše uvedený rozsudek Soudu Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen (bod 282), jakož i rozsudek Soudu ze dne 30. března 2000, Kish Glass v. Komise (T-65/96, Recueil, s. II-1885, bod 64).

61 — Viz v tomto ohledu výše uvedený rozsudek Francie v. Ladbroke Racing a Komise (bod 25); rozsudek Soudu ze dne 11. července 2002, HAMSA v. Komise (T-152/99, Recueil, s. II-3049, bod 159) a výše uvedený rozsudek Soudu Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. Komise (bod 150).

podnikům [62]. V tomto rozsudku Soudní dvůr uvedený rámec vyložil ve světle článku 87 ES a cílů jím sledovaných [63].

135. S ohledem na uvedené skutečnosti se domnívám, že Soud byl oprávněn vykonat úplný přezkum posouzení Komise, pokud jde o způsob posuzování opravného koeficientu týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu.

136. Jsem tedy názoru, že se Soud, co se týče rozsahu soudního přezkumu posouzení Komise, nedopustil nesprávného právního posouzení.

b) K druhé části důvodu vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Soud dopustil při výkladu víceodvětvového rámce

137. Nyní je třeba zkoumat, zda se Soud mohl legitimně domnívat, že Komise porušila článek 87 ES a víceodvětvový rámec, čímž způsobila, že postup kontroly státních podpor byl stižen vadou, když v rámci výpočtu opravného koeficientu použitelného na základě stavu hospodářské soutěže neověřila, zda oznámený záměr podpory neměl být uskutečněn na trhu v propadu.

138. Jak uvádí Soud v bodě 89 napadeného rozsudku, znění víceodvětvového rámce by mohlo být chápáno ve smyslu uváděném Komisí. Ze znění bodu 3.4 uvedeného rámce totiž vyplývá, že Komise zkoumá, zda jsou posuzované investice realizovány na trhu v propadu, „[p]okud nejsou údaje týkající se využití kapacit dostatečné“. V projednávaných věcech ze spisu vyplývá, že Komise údaje týkající se míry využití strukturálních kapacit dotčeného sektoru považovala za dostatečné pro výpočet faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže. Zdá se tedy, že se Komise neodchýlila od metodiky uvedené ve víceodvětvovém rámci.

139. Soud však rozhodl, že navzdory znění použitému v bodě 3.4 uvedeného rámce musí být toto ustanovení vykládáno ve světle článku 87 ES. Tímto způsobem Soud v bodech 96 a 97 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že údaje týkající se míry využití strukturálních kapacit dotčeného sektoru a údaje o existenci trhu v propadu představují dvě specifická kritéria posuzování, která Komise měla zkoumat kumulativně.

62 — Úř. věst. 1996, C 213, s. 4.

63 — Viz body 50 až 54.

140. Jsem názoru, že se Soud nesprávného právního posouzení nedopustil.

141. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že se přijetí rámců Společenství nebo sdělení, kterými se pro informační účely a ke zjednodušení uvádějí kritéria, která Komise zamýšlí uplatňovat při přezkumu toho, zda je záměr podpory v souladu se společným trhem, za žádných okolností nemůže odchýlit od článku 87 ES a nezbavuje Komisi povinnosti posoudit každý případ podle kritérií uvedených v tomto ustanovení [64]. Připomínám, že základní směry mají pouze informativní hodnotu. Nemají normativní hodnotu [65]. Jako jakýkoli jiný akt sekundárního práva přijatý za účelem provedení článků 87 ES a 88 ES nemohou být vykládány ve smyslu, který by omezoval dosah pravidel stanovených ve Smlouvě nebo který by byl v rozporu s cíli stanovenými ve Smlouvě [66]. Tím spíše je třeba připomenout, jak Soudní dvůr rozhodl ve výše uvedeném rozsudku Belgie a Forum 187 v. Komise, že dosah pravomoci a povinností Komise v oblasti státních podpor je třeba posuzovat na základě článků 87 ES a 88 ES [67]. Pokud je Komise vázána rámci Společenství a sděleními, která v této oblasti přijímá, je tomu tak pouze v rozsahu, v jakém se tyto texty neodchylují od řádného použití norem Smlouvy [68].

142. Přijetím víceodvětvového rámce, a zejména stanovením maximálně přípustné výše podpory, chtěla Komise omezit nepříznivé účinky na hospodářskou soutěž, které by mohla mít regionální podpora na velké investiční plány, jejíž horní hranice by převyšovala regionální znevýhodnění [69]. Určení opravného koeficientu použitelného na základě stavu hospodářské soutěže mělo umožnit „fotografické“ zobrazení stavu dotčeného trhu.

143. Jak uvádí Soud v bodě 102 napadeného rozsudku, musí tedy určení tohoto koeficientu vyplývat z analýzy jak struktury, tak i konjunktury trhu. Jak jsem uvedl, je tento přezkum o to důležitější, že posouzení Komise týkající se uvedeného koeficientu má závazné právní účinky v rozsahu, v němž podmiňuje výši podpory, která může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem.

144. Podle mého názoru, a vzdor znění bodu 3.4 víceodvětvového rámce, tak posouzení opravného koeficientu týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu musí být

64 — Viz rozsudky Soudního dvora ze dne 24. února 1987, Deufil v. Komise (310/85, Recueil, s. 901, bod 22), ze dne 26. září 2002, Španělsko v. Komise (C-351/98, Recueil, s. I-8031, bod 53), jakož i rozsudek Soudu ze dne 30. dubna 1998, Vlaams Gewest v. Komise (T-214/95, Recueil, s. II-717, bod 79 a citovaná judikatura).

65 — Senden, L.: *Soft Law in European Community Law*, Hart Publishing, Oxford a Portland Oregon, 2004.

66 — Viz rozsudek ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise (C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 72).

67 — Tamtéž.

68 — Viz výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise (bod 45).

69 — Viz body 1.1 až 1.4 víceodvětvového rámce.

provedeno nejen přezkumem strukturálních kapacit dotčeného sektoru, nýbrž také na základě analýzy, zda nehrozí, že by plánované investice byly uskutečněny na trhu v propadu.

145. Jsem stejně jako Soud názoru, že se zde jedná o odlišné údaje, které odrážejí rozdílné tržní skutečnosti. První kritérium je založeno na výrobních kapacitách podniku nebo sektoru, zatímco druhé kritérium se zabývá více poptávkou a zjevnou spotřebou výrobků dotčeného trhu [70]. Není nemožné zjistit neexistenci nadměrných strukturálních kapacit v sektoru, avšak zároveň postupný propad poptávky. Tento propad může za určitou dobu vést k menšímu využívání výrobních kapacit podniku nebo sektoru a v důsledku toho k situaci nadměrných strukturálních kapacit. Jak Soud správně uvádí v bodě 99 napadeného rozsudku, nelze přijmout výklad, podle kterého Komise může povolit poskytnutí státní podpory podniku, který uvádí na trh výrobky spadající do trhu v propadu, aniž by tato okolnost byla tímto orgánem zohledněna při výkonu jeho kontroly. Je zřejmé, jak velmi správně zdůrazňuje Soud, že investice uskutečněné na takovém trhu by způsobily vážné riziko narušení hospodářské soutěže, což by nevyhnutelně odporovalo cíli nenarušené hospodářské soutěže sledovanému článkem 87 ES.

70 — Viz body 7.7 a 7.8 víceodvětvového rámce, citované v poznámkách pod čarou 17 a 18.

146. Mám tedy za to, že se Soud mohl legitimně domnívat, že existence nadměrných strukturálních kapacit v sektoru a existence trhu v propadu představují dvě odlišná kritéria posuzování, která Komise měla kumulativně zkoumat v rámci svého posouzení faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže na trhu.

147. Jsem tedy názoru, že se Soud nedopustil nesprávného právního posouzení v rámci svého přezkumu posouzení Komise.

148. S ohledem na všechny uvedené úvahy mám za to, že je třeba tento druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

C – *K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení článku 64 jednacího řádu Soudem*

149. Na podporu tohoto třetího důvodu navrhovatelky tvrdí, že Soud rozhodl v rozporu s článkem 64 svého jednacího řádu, který stanoví organizační procesní opatření.

150. Navrhovatelky se totiž domnívají, že jelikož byl důvod vycházející z nedostatku aktivní legitimace Kronofrance poprvé vznesen na jednání, měl Soud, za účelem rozhodnutí o přípustnosti žaloby podané uvedeným podnikem, z úřední povinnosti získat určité informace týkající se odbytišť a míst výroby dotyčných podniků. Podle navrhovatelek by získání těchto informací Soud vedlo k rozhodnutí, že Kronofrance nebyla „osobně dotčena" ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Tím, že Soud tyto informace neshromáždil, údajně způsobil, že řízení bylo stiženo vadou.

151. Domnívám se, stejně jako Kronofrance, že tato výtka není opodstatněná.

152. Soudní dvůr totiž rozhodl, že je pouze věcí Soudu rozhodnout o případné nezbytnosti doplnit informace, kterými disponuje ve věcech, které mu byly předloženy. Průkaznost těchto důkazů podléhá svrchovanému posouzení skutečností Soudem. Podle ustálené judikatury toto posouzení tedy nepodléhá přezkumu Soudního dvora, pokud rozhoduje v rámci kasačního opravného prostředku, ledaže účastníci řízení uplatňují zkreslení důkazů předložených Soudu nebo z dokumentů založených do spisu vyplývá věcná nesprávnost jeho zjištění [71].

71 — Viz zejména usnesení ze dne 12. prosince 2006, Autosalone Ispra v. Komise (C-129/06 P, Sb. rozh. s. I-131, zveřejněné shrnutí, bod 22 a citovaná judikatura).

153. V rámci projednávaných kasačních opravných prostředků však nic nenaznačuje, že se v těchto věcech jedná o takový případ. Za těchto okolností se domnívám, že Soudu nelze vytýkat, že si neobstaral další údaje nebo informace týkající se soutěžního postavení Glunz a Kronofrance na trhu dřevěných desek.

154. V důsledku toho jsem názoru, že třetí důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný a musí být zamítnut.

D – *Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 230 druhého pododstavce ES*

155. Na podporu čtvrtého důvodu Glunz a OSB tvrdí, že napadený rozsudek je v rozporu s čl. 230 druhým pododstavcem ES, jelikož jde nad rámec žalobních důvodů uplatněných na podporu žaloby na neplatnost podané Kronofrance.

156. Soud totiž údajně zrušil sporné rozhodnutí pro porušení Smlouvy, jelikož Komise nezohlednila existenci trhu v propadu,

přičemž však tato vytýkaná skutečnost nebyla Kronofrance uplatněna v rámci jejího prvního žalobního důvodu týkajícího se porušení Smlouvy, nýbrž pouze na podporu druhého žalobního důvodu, vycházejícího ze zneužití pravomoci.

157. Tím, že Soud nerozlišil zjevně rozdílné vytýkané skutečnosti a žalobní důvody, dopustil se údajně nesprávného právního posouzení, a to tím spíše, že podle judikatury žalobní důvod týkající se porušení Smlouvy nemůže být zkoumán soudem Společenství bez návrhu [72].

158. Jsem stejně jako Kronofrance názoru, že je tento důvod kasačního opravného prostředku třeba zamítnout.

159. Jak jsem uvedl v rámci přezkumu druhého důvodu kasačního opravného prostředku, Soud zkoumal posouzení Komise, pokud jde o výpočet faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže, v rámci úplného soudního přezkumu. Jelikož pravidla stanovená víceodvětvovým rámcem byla přijata k provedení článku 87 ES, musejí být, jak připomínám, vykládána v souladu s ustanoveními Smlouvy [73]. Soud proto správně sporné rozhodnutí přezkoumal s ohledem na článek 87 ES.

160. V důsledku toho jsem názoru, že je třeba tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

161. S ohledem na všechny uvedené úvahy se domnívám, že kasační opravné prostředky podané Spolkovou republikou Německo, jakož i Glunz a OSB, je třeba zamítnout v plném rozsahu.

VI – K nákladům řízení

162. Podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu, který se na základě článku 118 téhož řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že v projednávaných věcech Kronofrance požadovala náhradu nákladů řízení a Spolková republika Německo, jakož i Glunz a OSB neměly ve věci úspěch, je podle mého názoru důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení v těchto řízeních o kasačních opravných prostředcích.

72 — Ve svých písemnostech se Glunz a OSB odvolávají na výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France (bod 67).

73 — Odkazuji na bod 141 tohoto stanoviska.

VII – Závěry

163. Vzhledem k výše uvedeným úvahám navrhuji Soudnímu dvoru, aby rozhodl takto:

„1) Kasační opravné prostředky se zamítají.

2) Spolková republika Německo, jakož i Glunz AG a OSB Deutschland GmbH ponesou vlastní náklady řízení.“